

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.147 van 27 juni 2013
in de zaak A. 205.941/VII-38.616.**

In zake : de NV CARHOUSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter De Smedt, Stijn Vandamme en
 Charlotte Ponchaut
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 31 mei 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 14 november 2011, houdende weigering aan de NV Carhouse van de definitieve milieuvergunning na vergunning op proef voor de exploitatie van een inrichting voor het stallen van geaccidenteerde voertuigen, gelegen aan De Tonne 64 te Deinze, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Ponchaut, die tevens loco advocaat Peter De Smedt verschijnt voor de verzoekende partij, en organisatiemedewerker Fanny Cocriamont, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij dient op 15 maart 2010 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een inrichting voor het stallen van 200 geaccidenteerde voertuigen, gelegen aan De Tonne 64 te Deinze.

3.2. Op 23 juli 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze een vergunning op proef voor een periode van één jaar. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

"- M.b.t. de werktijden:

De vraag tot afwijking van de exploitatie-uren voor het vertrek van de vrachtwagen 's morgens vroeg wordt gedeeltelijk toegestaan, met name van 6 uur tot 19 uur op werkdagen. Andere rustversturende werkzaamheden zijn verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

- M.b.t. het voorzien van een KWS-afscheider op het afwateringssysteem:
Gezien de vloeistofdichte vloer niet is aangesloten op een afwateringssysteem, dient bijgevolg geen koolwaterstofafscheider en slibvangput worden geïnstalleerd.

- M.b.t. het stallen van geaccidenteerde voertuigen:

Geaccidenteerde voertuigen waaruit (gevaarlijke) vloeistoffen kunnen lekken, dienen worden gestald op een vloeistofdichte ondergrond. Een vloeistofdichte vloer belet dat gemorste of gelekte vloeistoffen onmiddellijk in de bodem dringen.

Er mogen geen voertuigen gelost of gestald worden in het private buitengedeelte van het perceel, vóór de ingang van het gebouw, omdat er momenteel geen vloeistofdichte verharding aanwezig is en omdat dit gedeelte vrij moet blijven als toegang voor voertuigen van de hulpdiensten.

- M.b.t. gelekte of gemorste vloeistoffen uit (geaccidenteerde) voertuigen:
 - Gelekte of gemorste vloeistoffen moeten zo snel mogelijk geneutraliseerd en opgeruimd worden. Het nodige opruimmateriaal dient aanwezig te zijn op de inrichting. De gemorste gevaarlijke stoffen kunnen opgeruimd worden via het gebruik van materiaal dat de vloeistoffen snel neutraliseert of absorbeert (zoals doeken, absorptiekorrels, schavelingen...).
 - Plaats het absorptiemateriaal dichtbij de plaatsen met het grootste risico op accidentele lekken.
 - Het gebruikte materiaal moet afgevoerd worden als gevaarlijk afval via erkende verwerkers.

- M.b.t. het laden en lossen van voertuigen op de openbare weg:

- Laden en lossen van geaccidenteerde voertuigen op de openbare weg kan niet worden toegelaten. Alle geaccidenteerde voertuigen dienen in de loods gelost of geladen te worden. Indien nodig dienen de toegangspoorten aangepast te worden om grote vrachtwagens toe te laten. Het is verboden op het openbaar domein geaccidenteerde voertuigen te stallen.

- M.b.t. de brandveiligheid:

De Brandweer zal uiterlijk tegen 1 september 2010 een verslag aan de exploitant en aan het College van Burgemeester en Schepenen bezorgen. De maatregelen die in het verslag opgenomen worden moeten uiterlijk binnen de twee maand na ontvangst van het verslag uitgevoerd worden wat het aanbrengen van brandbestrijdingsmiddelen en pictogrammen betreft en uiterlijk binnen de 9 maand na ontvangst van het verslag wat de andere voorgestelde maatregelen betreft. Uiterlijk tegen 1 februari 2011 wordt er in overleg met de Brandweer

een interventieplan opgemaakt".

3.3. Op 14 november 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze evenwel de definitieve milieuvergunning.

3.4. De verzoekende partij stelt administratief beroep in tegen deze weigeringsbeslissing.

3.5. Doorheen de administratieve beroepsprocedure worden de nodige adviezen ingewonnen.

De provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie verlenen een gunstig advies voor de toekenning van een definitieve milieuvergunning.

De afdeling Milieuvergunningen adviseert een nieuwe vergunning op proef toe te kennen. Zij verduidelijkt hierbij dat "(h)et lossen/laden via de straat (...) onvermijdelijk (is) maar beperkt in tijd, waardoor de hinder vrij beperkt is". Zij beschouwt "(h)et aspect van brandveiligheid (...) in de mate van het mogelijke verholpen", doch acht "(v)erder overleg met de brandweer (onder meer i.v.m. een interventieplan) (...) nog noodzakelijk".

3.6. Op 31 mei 2012 verwerpt de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het ingestelde beroep en bevestigt zij de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 14 november 2011.

Dit is het thans bestreden besluit, dat gemotiveerd is als volgt :

"(...)

Op 23 juli 2010 werd door het college van burgemeester en schepenen een proefvergunning verleend voor een termijn van 1 jaar. Als motivatie wordt de brandveiligheid aangehaald. Een proefperiode van 1 jaar was wenselijk om te kunnen nagaan of de noodzakelijke brandpreventie en brandbestrijding zullen

uitgevoerd worden.

Op 14 november 2011 werd de definitieve vergunning na vergunning op proef geweigerd met als reden dat niet voldaan werd aan de bijzondere voorwaarden opgelegd in de proefvergunning:

1. de exploitant heeft tijdens de proefperiode weinig tot geen inspanningen gedaan om aan de brandweervoorwaarden te voldoen. Hierdoor is er een verhoogd risico op brand en kan een brand moeilijker bestreden worden.
2. Er worden nog steeds voertuigen gestald op de openbare weg of het privaat gedeelte van het terrein.
3. Er worden nog steeds voertuigen gelost en geladen buiten de loods.

(...)

Overwegende dat wat de milieuhygiënische aspecten betreft, het volgende kan gesteld worden:

(...)

Brandveiligheid

M.b.t. de brandveiligheid werd in de proefvergunning de volgende voorwaarde opgelegd:

'De brandweer zal uiterlijk tegen 1 september 2010 een verslag aan de exploitant en aan het College van Burgemeester en Schepenen bezorgen. De maatregelen die in het verslag opgenomen worden, moeten uiterlijk binnen de 2 maand na ontvangst van het verslag uitgevoerd worden wat het aanbrengen van brandbestrijdingsmiddelen en pictogrammen betreft en uiterlijk binnen de 9 maand na ontvangst van het verslag wat de andere voorgestelde maatregelen betreft. Uiterlijk tegen 1 februari 2011 wordt er in overleg met de Brandweer een interventieplan opgemaakt.'

In navolging hiervan werd op 12 augustus 2010 een brandweerverslag met referentie 2010.744 overgemaakt waarin de volgende opmerkingen worden gemaakt:

- Het gebouw is onvoldoende bereikbaar voor de voertuigen van de hulpdiensten. Minimaal zal men de weg naast het gebouw (kant ingang) vrijmaken van voertuigen, beplanting, enz. en dit tot op het einde van de perceelsgrens.
- Het is aangewezen om het volledige complex uit te rusten met een detectie.
- Er is geen keuringsverslag van de elektrische installaties aanwezig.
- Indien men de buitengebruik gestelde stookinstallatie alsnog wenst te gebruiken, dient deze in een afzonderlijk lokaal te worden geplaatst.
- De opslag van gevaarlijke producten gebeurt niet conform de vigerende wetgeving.
- De brandstofhouder met bijhorende verdeelinstallatie voldoet niet aan de wettelijke bepalingen.
- Er dient een bijkomende nooduitgang te worden voorzien op het einde van de loods (kant Tonnestraat).
- De signalisatie in verband met de evacuatiewegen, uitgangen, nooduitgangen, brandbestrijdingsmiddelen, enz. voldoet niet.
- Er is geen veiligheidsverlichting aanwezig.

- Er zijn onvoldoende blustoestellen aanwezig.
- De brandweer is niet in het bezit van een interventiedossier.

Een jaar later werd op vraag van de gemeente een nieuw plaatsbezoek gebracht aan het bedrijf. Uit het verslag met referentie 2011.676 van 12 augustus 2011 blijkt dat aan de meeste opmerkingen gemaakt in het vorig brandweerverslag niet werd tegemoetgekomen:

- Het gebouw is onvoldoende bereikbaar voor de voertuigen van de hulpdiensten. Minimaal zal men de weg naast het gebouw (kant ingang) vrijmaken van voertuigen, beplanting, enz. en dit tot op het einde van de perceelsgrens.
Geen wijzing t.o.v. 2010.
- Het is aangewezen om het volledige complex uit te rusten met een detectie.
Geen detectie aanwezig - was enkel een aanbeveling.
- Er is geen keuringsverslag van de elektrische installaties aanwezig.
Geen keuringsverslag aanwezig.
- Indien men de buitengebruik gestelde stookinstallatie alsnog wenst te gebruiken, dient deze in een afzonderlijk lokaal te worden geplaatst.
Geen wijziging in toestand.
- De opslag van gevaarlijke producten gebeurt niet conform de vigerende wetgeving.
Men voldoet niet aan deze bepalingen.
- De brandstofhouder met bijhorende verdeelinstallatie voldoet niet aan de wettelijke bepalingen.
Men voldoet niet aan deze bepalingen.
- Er dient een bijkomende nooduitgang te worden voorzien op het einde van de loods (kant Tonnestraat).
Er werd een bijkomende nooduitgang voorzien, doch moeilijk bereikbaar.
- De signalisatie in verband met de evacuatiewegen, uitgangen, nooduitgangen, brandbestrijdingsmiddelen, enz. voldoet niet.
Nummering van poorten niet in orde.
- Er is geen veiligheidsverlichting aanwezig.
Het gebouw voldoet niet. Weliswaar werd reeds opdracht gegeven aan een installateur om deze verlichting te voorzien.
- Er zijn onvoldoende blustoestellen aanwezig.
De aangebrachte toestellen voldoen niet.
- De brandweer is niet in het bezit van een interventiedossier.
Er is nog steeds geen interventiedossier beschikbaar.

Dit verslag lag oa. aan de basis van de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 14 november 2011.

Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 4 april 2012 werd het brandweerverslag nogmaals geëvalueerd. De volgende vaststellingen werden gedaan:

- Het gebouw is onvoldoende bereikbaar voor de voertuigen van de hulpdiensten. Minimaal zal men de weg naast het gebouw (kant ingang) vrijmaken van voertuigen, beplanting, enz. en dit tot op het einde van de perceelsgrens.

Langs de kant van de ingang is enkel de auto van de exploitant geparkeerd (eigen terrein). Hierdoor wordt de toegang niet belemmerd gezien het ingangsportaal even ver uit het gebouw steekt als een normale parkeerplaats voor een personenwagen.

Wat betreft de beplanting kan worden opgemerkt dat deze deel uitmaakt van de tuin van een aanpalende buur.

- Het is aangewezen om het volledige complex uit te rusten met een detectie.

Geen detectie aanwezig - was enkel een aanbeveling.

- Er is geen keuringsverslag van de elektrische installaties aanwezig. Het laatste keuringsverslag dateert van 1999. Voor laagspanningsinstallaties geldt een frequentie van om de 5 jaar. De installatie diende derhalve herkeurd te worden in 2004.

De loods is eigendom van een vennootschap die beheerd wordt door de ex-partner van de exploitant. Vanwege een aanhoudend geschil met de verhuurster van het pand was de exploitant niet in de mogelijkheid om de elektrische installatie te laten keuren.

De laatste zaak die bij de vrederechter aanhangig werd gemaakt zou in het voordeel van de nv Carhouse zijn uitgesproken. De elektrische installatie zal op 5 april 2012 worden gekeurd op kosten van de exploitant. Het verslag zal ter zitting van de PMVC worden voorgelegd.

- Indien men de buitengebruik gestelde stookinstallatie alsnog wenst te gebruiken, dient deze in een afzonderlijk lokaal te worden geplaatst. De stookinstallatie werd buitengebruik gesteld. De installatie kan echter niet worden verwijderd omdat deze geen eigendom is van de exploitant.

- De opslag van gevaarlijke producten gebeurt niet conform de vigerende wetgeving. Ook de brandstofhouder met bijhorende verdeelinstallatie voldoet niet aan de wettelijke bepalingen.

De mazouthouder met bijhorende verdeelinstallatie werd op 26 augustus 2010 onderworpen aan een beperkt onderzoek uitgevoerd door een erkende milieudeskundige en kreeg een groene markering conform Vlarem II. Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 4 april 2012 kon worden vastgesteld dat zich geen andere gevaarlijke producten op het bedrijf bevinden.

- Er dient een bijkomende nooduitgang te worden voorzien op het einde van de loods (kant Tonnestraat).

Er werd een bijkomende nooduitgang voorzien. Deze was op het moment van het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige gemakkelijk bereikbaar. Vanzelfsprekend dient deze ten allen tijde bereikbaar te zijn.

- De signalisatie in verband met de evacuatiewegen, uitgangen, nooduitgangen, brandbestrijdingsmiddelen, enz. voldoet niet.

De nodige signalisatie alsook de nummering van de poorten is aangebracht.

- Er is geen veiligheidsverlichting aanwezig.

De loods is eigendom van een vennootschap die beheerd wordt door

de ex-partner van de exploitant. Vanwege een aanhoudend geschil met de verhuurster van het pand was de exploitant niet in de mogelijkheid om veiligheidsverlichting te plaatsen.

De laatste zaak die bij de vrederechter aanhangig werd gemaakt zou in het voordeel van de nv Carhouse zijn uitgesproken. Intussen werd de noodverlichting geplaatst.

- Er zijn onvoldoende blustoestellen aanwezig.

Er zijn 21 blusapparaten van 6 kg voorzien op gemakkelijk bereikbare en goed zichtbare plaatsen. De oppervlakte van de loods bedraagt ca. 3.200 m². Derhalve is er per 150 m² een blusapparaat voorzien.

- De brandweer is niet in het bezit van een interventiedossier. Er is nog steeds geen interventiedossier beschikbaar.

(...)

Overwegende dat m.b.t. de argumenten uit het beroepsschrift het volgende kan gesteld worden:

- De beroepsargumenten m.b.t. de brandveiligheid zijn gegrond. Hiervoor kan worden verwezen naar de bespreking van het milieuhygiënisch aspect 'brandveiligheid'.
- Volgens het weigeringsbesluit van 14 november 2011 worden nog steeds voertuigen geplaatst op de openbare weg of het privaat gedeelte van het perceel, alhoewel dit omwille van het risico op bodemverontreiniging verboden was. De exploitant wijst erop dat deze opmerking door geen enkele vaststelling wordt gestaafd en betwist ten stelligste dat er nog voertuigen worden geplaatst op de openbare weg. Dit wijst er nogmaals op dat er geen enkel plaatsbezoek is geweest. De exploitant verklaart tevens dat alle wagens binnen gestockeerd worden. Op het privaat gedeelte van het perceel wordt 1 enkel voertuig geparkeerd, nl. de eigen wagen van de werknemer. In uitzonderlijk geval wordt nog een wagen geparkeerd van een klant. Oriënterende bodemonderzoeken, waarbij in 2000 en 2007 stalen werden genomen, tonen aan dat er geen toename was van verontreiniging.

Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 4 april 2012 kon worden vastgesteld dat op het privaat gedeelte van het perceel slechts 1 enkel voertuig geparkeerd stond, nl. de eigen wagen van de werknemer.

De eigen vrachtwagen waarmee wagens worden geladen en gelost, wordt op het einde van de werkdag geparkeerd in De Tonne ter hoogte van de bedrijfsgebouwen van de nv Carhouse. Met betrekking hiermee kan worden verwezen naar het Koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg (1 december 1975):

'Art. 25.1. Het is verboden een voertuig te parkeren :...3° vóór de inrij van eigendommen, behalve de voertuigen waarvan het inschrijvingsteken leesbaar op die inrij is aangebracht...5° op elke plaats waar het voertuig de toegang tot buiten de rijbaan aangelegde parkeerplaatsen zou verhinderen...7° wanneer de

vrije doorgang op de rijbaan minder dan 3 meter breed zou worden...!.

Wat niet verboden is, is toegelaten.

- Volgens het weigeringsbesluit van 14 november 2011 worden nog steeds voertuigen gelost en geladen buiten de loods. Deze situatie is historisch gegroeid vermits De Tonne pas recentelijk (2009) werd opgenomen in het openbaar domein en openbare wegenis. Voordien was het een private toegangsweg tot de aanpalende bedrijven. Voertuigen worden dus steeds langs de kant van de poort geladen en gelost. De poort en de loods zijn er dan ook hoegenaamd niet op voorzien om vrachtwagens binnen te laten laden en lossen. Deze voorwaarde die - op basis van aanbevelingen van de brandweer - werd opgenomen in de proefvergunning, kan onmogelijk worden nageleefd. Dit zou de doodsteek betekenen van het bedrijf. De Raad van State bevestigt dat het vrachtwagenverkeer en het bijhorende laden en lossen inherent verbonden zijn aan de bestemming industriegebied (RvS nr. 188.112 van 20 november 2008). Geen enkele regeling schrijft voor dat laden en lossen binnen handelspanden moeten plaatsvinden.

De huidige hoogte van de poort en de loods zijn er niet op voorzien om vrachtwagens binnen te laten laden en lossen. Nv Carhouse betreft het voorlaatste bedrijf in deze straat. Deze straat wordt derhalve niet gebruikt voor doorgaand verkeer maar enkel door de aanpalende bedrijven voor het eventueel laden en lossen. Het lossen en laden gebeurt derhalve via de zijpoort in een doodlopende straat.

Tijdens het plaatsbezoek van de provinciaal milieudeskundige op 4 april 2012 was de exploitant auto's aan het lossen. Gedurende het 2 uur durende bezoek is geen enkel ander voertuig gepasseerd wat wijst op de zéér lage mobiliteit in deze doodlopende straat. Zelfs wanneer er toch een voertuig moet passeren, wordt de doorgang door de laad- en losactiviteiten van nv Carhouse niet gehinderd.

Het laden en lossen is bovendien zeer beperkt in tijd. Dagelijks vinden een 4-tal laad- en losactiviteiten plaats. De mogelijke hinder hiervan is dan ook beperkt te noemen.

Mochten zich toch lekken voordoen tijdens het lossen en laden van wrakken, dienen deze onmiddellijk te worden opgeruimd met absorptiemiddelen. Deze zijn reeds aanwezig op het bedrijf.

- De omliggende bedrijven dienen klaarblijkelijk geen rekening te houden met de minste specifieke voorwaarden m.b.t. brandpreventie, toegankelijkheid, laden en lossen, ed. in hun milieuvergunning. Dit duidt op het gebrek aan eenduidigheid en een significante miskennis van het gelijkheidsbeginsel.

Verwijzingen naar vergunningen van andere bedrijven doen hier niets ter zake. De vergunningverlenende overheid kan enkel het voorwerp van huidige aanvraag beoordelen.

Overwegende dat m.b.t. de bezwaren uit het openbaar onderzoek het volgende kan gesteld worden:

- Het bedrijf exploiteert reeds jaren zonder de nodige

milieuvergunning.

Met de huidige aanvraag wenst de exploitant zich te regulariseren.

- Alle regels die tot de normale exploitatie behoren, worden aan de laars gelapt.

Verwijzingen naar klachten van vroeger doen hier niets ter zake. De vergunningverlenende overheid kan enkel het voorwerp van huidige aanvraag beoordelen. Het bedrijf wordt thans op een correcte manier uitgebaat.

- Uit de autowrakken lekt olie en mazout met bodemverontreiniging tot gevolg.

Dit kon niet worden vastgesteld tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige. Mochten zich toch lekken voordoen tijdens het lossen en laden van wrakken, dienen deze onmiddellijk te worden opgeruimd met absorptiemiddelen. Deze zijn reeds aanwezig op het bedrijf.

- Brokstukken op de weg.

Het is inderdaad niet ondenkbaar dat brokstukken kunnen vrijkomen tijdens de laad- en losactiviteiten. Vanzelfsprekend dienen deze onmiddellijk te worden verwijderd.

- De gestalde wrakken blokkeren de aanpalende bedrijven.

Verwijzingen naar klachten van vroeger doen hier niets ter zake. De vergunningverlenende overheid kan enkel het voorwerp van huidige aanvraag beoordelen. Tijdens het plaatsbezoek van zowel het departement LNE, afdeling milieuvergunningen als de provinciale milieudeskundige kon worden vastgesteld dat alle voertuigwrakken binnen de loods worden gestald.

- De weg wordt kapot gereden met hefrucks.

In een industriezone kan dit probleem niet worden toegeschreven aan 1 enkel bedrijf.

(...)

Overwegende dat, gelet op hetgeen voorafgaat, moet vastgesteld worden dat de exploitant nog niet aan alle voorwaarden die werden opgelegd in de proefvergunning, heeft voldaan; dat derhalve de definitieve vergunning na vergunning op proef dient te worden geweigerd".

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel stelt de verzoekende partij dat er "een dwaling (is) omtrent de feiten". Zij voert voorts de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

(hierna : milieuvergunningsdecreet) en van de artikelen 30, § 1, 5°, en 45, § 4bis, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I).

De verzoekende partij zet hierbij uiteen dat de motivering van het bestreden besluit niet consistent zou zijn, onvoldoende precies, te summier en tegenstrijdig. Deze motivering zou volgens haar immers beperkt zijn tot de "vage en nietszeggende stijlformule" dat nog steeds niet aan alle voorwaarden uit de proefvergunning zou zijn voldaan, zonder evenwel te verduidelijken om welke voorwaarde(n) het zou gaan. Bovendien zou deze overweging ingaan tegen de feiten en de uitgebrachte adviezen, zonder aan te geven waarom in andersluidende zin werd beslist. Zij verwijst, meer concreet, naar het advies van de provinciale milieudeskundige, naar de (her)evaluatie van de brandveiligheid door diezelfde deskundige en naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen. De motivering van het bestreden besluit staat volgens de verzoekende partij evenmin in verhouding tot de aangehaalde beroepsargumenten. Daarnaast stelt zij dat zelfs indien een voorwaarde toch niet zou zijn vervuld, de vergunning nog steeds had kunnen worden verleend mits het opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden. Zij besluit dat de verwerende partij, in strijd met de materiële motiveringsplicht, de gegevens van het dossier niet correct en afdoende heeft beoordeeld.

5. De verwerende partij antwoordt dat uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat er nog steeds geen interventieplan is opgemaakt. Daarnaast wijst de verwerende partij erop dat de vertegenwoordiger van de stad Deinze op de zitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie heeft verklaard dat er soms wel nog wrakken langs de weg worden gestald. Deze overwegingen geven volgens de verwerende partij aan dat nog niet aan alle voorwaarden van de proefvergunning is voldaan, "of dat er minstens onduidelijkheid over bestaat". De verwerende partij achtte het op basis van deze argumenten aangewezen de milieuvergunning te weigeren.

6. De verzoekende partij repliceert, onder verwijzing naar haar beroepschrift en het advies van de provinciale milieudeskundige, dat een interventieplan te dezen weinig relevant is, aangezien er slechts één werknemer is en de inrichting één open loods betreft, zonder verdiepingen en zonder lift. De verzoekende partij meent bovendien dat dit aspect door middel van een bijzondere voorwaarde probleemloos zou kunnen worden opgelost. Zij acht het dan ook "disproportioneel (...) om de vergunning te weigeren op basis van een dergelijk marginaal element". Het argument betreffende het stallen van de autowrakken langs de weg is volgens haar dan weer gebaseerd op een "vermeende vaststelling", die niet strookt met de enige echte vaststellingen uit het dossier. De verzoekende partij geeft toe dat er wordt geladen en gelost via de openbare weg, doch betwist nadrukkelijk dat er auto's langs de kant van de weg zouden worden gestald. Zij merkt bovendien op dat de enige door de overheid weerhouden argumenten, met name deze inzake het op te stellen interventieplan en het vermeende stallen van autowrakken langs de weg, geen aanleiding geven tot hinder. De verzoekende partij wijst er hierbij nog op dat de verwerende partij zich "moet behelpen met de stelling dat er 'minstens onduidelijkheid' (...) zou bestaan over de naleving van de voorwaarden", waarin zij "de beste bevestiging (leest) dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd". Zij besluit haar betoog met de opmerking dat de vele inspanningen die zij inmiddels heeft gedaan, ten onrechte worden geminimaliseerd.

Beoordeling

7. Luidens artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet moet een beslissing over een milieuvergunningsaanvraag formeel met redenen zijn omkleed. Daarnaast houdt de materiële motiveringsplicht onder meer in dat een dergelijke beslissing moet kunnen steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die rechtshandeling in aanmerking genomen kunnen worden.

8. Uit het administratief dossier en uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de knelpunten van de in het geding zijnde exploitatie zich situeren op het vlak van de brandveiligheid, het lossen en laden van voertuigen buiten de loods en het stallen van voertuigen op de openbare weg of het privaat gedeelte van het terrein (en dus niet binnen de loods).

9. Zo formuleert de brandweer doorheen de vergunningsprocedure bezwaren, over de bereikbaarheid voor de voertuigen van de hulpdiensten, de afwezigheid van een detectiesysteem, de keuring van de elektrische installaties, de stookinstallatie, de opslag van gevaarlijke producten, de brandstofhouder, de nood aan een bijkomende nooduitgang, de signalisatie, de veiligheidsverlichting, het aantal blustoestellen en het gebrek aan een interventiedossier.

Tijdens een plaatsbezoek van 4 april 2012 stelt de provinciale milieudeskundige evenwel vast dat aan het overgrote deel van deze bemerkingen inmiddels is verholpen. De enige negatieve opmerking die door deze deskundige nog wordt geuit, betreft het feit dat er "nog steeds geen interventiedossier beschikbaar (is)".

Uit het bestreden besluit kan evenwel niet worden afgeleid of deze enige vaststelling de milieuvergunningverlenende overheid ertoe heeft gebracht de gevraagde milieuvergunning te weigeren, nu zij, "m.b.t. de argumenten uit het beroepschrift" uitdrukkelijk overweegt dat "de beroepsargumenten m.b.t. de brandveiligheid (...) gegrond" zijn.

Inderdaad heeft de verzoekende partij in haar beroepschrift betoogd dat een interventiedossier te dezen geen meerwaarde kan bieden, aangezien op de site slechts één persoon aanwezig is die de inrichting goed kent, waardoor een eventuele evacuatie vlot kan plaatsvinden, de afstand tot de nooduitgangen slechts een paar meter bedraagt, er een groot aantal brandblusapparaten aanwezig is, er geen lift aanwezig is in de inrichting en er slechts één bouwlaag is, dus geen verdiepingen of trappen, hetgeen de exploitant

de bedenking ontlokt dat "een mogelijk interventieplan zich simpelweg (zou laten) samenvatten als 'De aanwezige persoon begeeft zich, samen met eventuele bezoekers, naar één van de dicht(s) bijgelegen uitgangen, respectievelijk op zes en tien meter afstand van de burelen. Hiertoe worden de aanwezige pictogrammen gevolgd. Na de inrichting verlaten te hebben, verzekert de exploitant zich ervan dat alle aanwezige personen in veiligheid zijn, en verwittigt hij onmiddellijk de hulpdiensten".

In het bestreden besluit ontbreekt het aan de nodige formele motieven waaruit zou kunnen worden afgeleid waarom deze argumentatie van de verzoekende partij niet zou kunnen worden gevolgd. De verzoekende partij stelt terecht dat zulks des te meer klemmt in het licht van de in dit opzicht gunstige adviezen van de provinciale milieudeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie.

10. Wat het lossen en laden van voertuigen buiten de loods betreft, wordt in het bestreden besluit overwogen dat "de huidige hoogte van de poort en de loods (...) er niet op voorzien (zijn) om vrachtwagens binnen te laten laden en lossen", dat het een "doodlopende straat" betreft, die "niet (wordt) gebruikt voor doorgaand verkeer maar enkel door de aanpalende bedrijven", dat tijdens een plaatsbezoek is gebleken dat deze doodlopende straat wordt gekenmerkt door een "zéér lage mobiliteit", dat "zelfs wanneer er toch een voertuig moet passeren, (...) de doorgang (...) niet (wordt) gehinderd", dat het laden en lossen "zeer beperkt (is) in tijd", zodat "de mogelijke hinder hiervan (...) beperkt" is en dat, "mochten zich toch lekken voordoen tijdens het lossen en laden van wrakken, (...) deze onmiddellijk (dienen) te worden opgeruimd met absorptiemiddelen", waarbij nog wordt opgemerkt dat "deze (absorptiemiddelen) (...) reeds aanwezig (zijn) op het bedrijf".

Deze overwegingen kunnen bezwaarlijk aanzien worden als een negatieve beoordeling vanwege de verwerende partij. De overheid blijkt

integendeel de hinder, voortkomend uit het lossen en laden van voertuigen buiten de loods, als aanvaardbaar te beschouwen.

11. Ten slotte wordt ook de problematiek betreffende het plaatsen van voertuigen op de openbare weg dan wel het privaat gedeelte van het perceel sterk gerelativeerd. Immers overweegt het bestreden besluit dienaangaande dat tijdens het voormelde plaatsbezoek werd vastgesteld "dat op het privaat gedeelte van het perceel slechts 1 enkel voertuig geparkeerd stond, nl. de eigen wagen van de werknemer", dat "de eigen vrachtwagen (...) op het einde van de werkdag (wordt) geparkeerd in De Tonne ter hoogte van de bedrijfsgebouwen" en dat zulks, overeenkomstig het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg "niet verboden" is, en dus "toegelaten".

Uit geen enkele overweging uit het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij de opmerking van de vertegenwoordiger van de stad dat er soms wel nog wrakken langs de weg worden gestald, zou bijvallen.

12. In het bestreden besluit ontbreekt elke overweging die ook maar enigszins zou kunnen dienen ter verantwoording van de door de milieuvergunningverlenende overheid getrokken conclusie "dat de exploitant nog niet aan alle voorwaarden die werden opgelegd in de proefvergunning, heeft voldaan". De verzoekende partij gewaagt terecht van een nietszeggende stijlformule die geen steun vindt in de stukken van het dossier.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 31 mei 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 14 november 2011, houdende weigering aan de NV Carhouse van de definitieve milieuvergunning na vergunning op proef voor de exploitatie van een inrichting voor het stallen van geaccidenteerde voertuigen, gelegen aan De Tonne 64 te Deinze, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig juni tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin